

taget af de forskellige ordførere her i dag, men jeg har også noteret mig, at personelorganisationerne har modtaget denne ændring med tilfredshed.

Så er der rejst en del spørgsmål fra de forskellige ordførere, og jeg vil godt prøve – det er ikke udtryk for, at jeg ikke vil svare på alt, for det er meget omfattende – at trække nogle af de meget principielle og meget vigtige ting frem.

Jeg vil starte med hr. Holger K. Nielsen, som var inde på lige præcis bestemmelsen vedrørende journalister. Der vil jeg som udgangspunkt godt sige til hr. Holger K. Nielsen, at der bestemt ikke fra min side ligger nogen interesse i at begrænse pressens muligheder for at gå ud og afdække nogle forhold, som skal afdækkes.

Det, det alene handler om, er, at udvalget vedrørende den her militære straffe- og retsplejeordning har begrundet den bestemmelse, som nu er indsat, med de betydelige risici, som uagtensom afsløring af militære hemmeligheder rent faktisk kan medføre for de væbnede styrker og landets militære sikkerhed. Herunder er det meget vigtigt at sige, at det er hensynet til det udsendte personel, som har været drivkraften i udvalgets anbefaling af, at den her paragraf indføres.

Det er således kun det, der hedder groft uagtsomme overtrædelser, der vil kunne straffes, og bestemmelsen vil i fredstid kun omfatte militærpersonel. Under væbnet konflikt kan den omfatte enhver, herunder journalister, og det er bl.a. i sådan nogle situationer, at udvalget så også anbefaler, at hensynet til pressen må vige for sikkerhedshensynet.

Men jeg vil sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg under udvalgsarbejdet meget gerne vil være med til at belyse nogle af de eksempler, således at vi i hvert fald prøver at afgrænse det til at sige, hvad det er, det ikke omhandler, således at jeg forhåbentlig kan mane noget af den skepsis i jorden, som hr. Holger K. Nielsen med rette kan have, fordi det ikke er beskrevet i detaljer. Men det vil jeg gerne give tilsagn om at vi skal have kigget på under udvalgsarbejdet.

Et meget vigtigt spørgsmål, som blev rejst af hr. Frank Aaen, men også af hr. Per Kaalund, var spørgsmålet om tortur. Det er jo utrolig vigtigt. Jeg har i lighed med Forsvarsudvalget bl.a. også fået et brev fra Amnesty International, og det har jeg selvfølgelig læst med stor interesse, fordi jeg jo ikke som forsvarsminister har nogen som helst interesse i, at vi ikke lever op til gældende international lov.

Jeg vil godt prøve at give et lidt fyldestgørende svar, dog således at vi stadig kan få det belyst i udvalgsarbejdet. Det er således, at dansk lovgivning hverken i straffeloven eller i den militære straffelov i dag indeholder nogen specifik straffebestemmelse om tortur, men det er jo ikke ensbetydende med, at handlinger, som efter internationale konventioner må betegnes som tortur, ikke kan straffes efter dansk ret.

Den danske straffelov indeholder en række bestemmelser om bl.a. vold, ulovlig tvang, trusler om vold m.v., seksuelle krænkelse samt forbrydelser begået i offentlig tjeneste. Disse bestemmelser omfatter også forhold begået af militærpersonel.

Så er der i den militære straffelov den paragraf, der hedder § 25 i dag, og som i lovforslaget hedder § 36. Den kriminaliserer en lang række overtrædelser af krigens folkeret begået under væbnet konflikt.

Militær straffelov § 15 – den, der hedder § 27 i lovforslaget – kriminaliserer eksempelvis, at militært tjenestegørende personel undlader at efterkomme pligter, som de skal efterkomme som følge af enten f.eks. skriftlige tjenesteforskrifter eller forholdets natur i øvrigt. Disse bestemmelser og samspillet mellem dem indebærer, at alle handlinger, som kan betegnes som tortur, allerede vil kunne straffes efter gældende lovgivning i fredstid og under væbnet konflikt.

Vi har tidligere i regeringen overvejet spørgsmålet om indsættelse af en specifik straffebestemmelse om tortur i straffeloven og har givet udtryk for, at dansk lovgivning efter regeringens opfattelse utvivlsomt lever op til de internationale konventioners krav. Tortur kan som sagt allerede straffes efter gældende lovgivning, og der er derfor ikke noget behov for at indsætte en særlig straffebestemmelse om tortur hverken i straffeloven eller i en militær straffelov.

Kl. 11.55

Det har jeg også spurgt justitsministeren om, og justitsministeren har også bekræftet det i forbindelse med min besvarelse af spørgsmålet om lige netop det her fra Forsvarsudvalget – det var spørgsmål 22 i forbindelse med den tidligere førstebehandling – og i forbindelse med behandling af B 13 om inkorporering af FN's torturkonvention i dansk lovgivning.

Jeg vil så sige, at hvis der kan peges på konkrete situationer, hvor der ikke vil kunne straffes, er det selvfølgelig noget, vi skal have vurderet nærmere. Men jeg har altså gjort mig umage med at indhente bistand på det her område og